

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Exempla quibus Author hic, vt videtur, confirmat, minimè prohibitum esse,
quin à sede ad sedem quis transferri possit. Cap. XXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

S O C R A T . H I S T O R .

vitæ genus excolens : dignitatis gradu presbyter : opinionem pietatis iam pridem propterea consecutus , quod monumenta , in quibus piij viri ex hac vita migrantes sepelirentur , suis impensis construenda curauerat . Literarum ignarus & expers fuit , vitamque quietam , aliisque minimè molestam sibi proposuit ad traducendum .

Exempla quibus Author hic , vt videtur , confirmat , minimè prohibitum esse , quin à sede ad sedem quis transferri possit .

C A P . X X X V .

IA M vero , quoniam quidam propter ecclesiæ canonem , quem pro se afferebant , Proclum Episcopum Cyzici iam tum nominatum , in sede Episcopali Constantinopolis collocari prohibuerunt , de ea re pauca dicere statui . Qui tum ista affere aggressi sunt , videntur mihi certè minimè vera dixisse , sed vel inuidia aduersus Proclum eadem confinxisse , vel tum Canones , tum alias res ad ecclesiarum utilitatem non raro gestas penitus ignorasse . Nam Eusebius Pamphilus in sexto libro historiæ ecclesiasticæ , Alexandrum ciuitatis cuiusdam Cappadociæ Episcopum , Hierosolymam voti causa contendentem à Hierosolymitanis detineri , Narcisci loco in Episcopatus gradu collocari , & reliquum vitæ tempus in illa ecclesia contriuisse memorat . Itaque res erat plane indifferens apud veteres , quoties ecclesiarum usus poscebat , episcopum ab una ciuitate ad alteram transferre . Quod si quicquam intersit canonem de hac re sanctum huic historiæ adnectere , inde plane constabit , quām perspicuē eum ementiti sint hi , qui Proclū propterea in sede Episcopali collocari vetuerint . Canon ita se habet . Si quis Episcopus ad aliquam ecclesiam regendam designatus ad eam non iuerit , cum illud non ob suam ipsius culpam , sed vel quod populus illum reiecerit , vel aliam ob causam , quæ sit necessaria , factum sit , ei licebit honoris & ministerij ecclesiastici compotem esse , modò nihil faceat molestiarum ecclesiæ , in qua ipse conuentus agit , sed lubens approbet , quod concilium prouinciaæ de re

in con-

in contiouersiam adducta statuerit. Canonis hæc quidem sententia est . Verùm quo magis constet multos episcopos ab aliis ad alias ciuitates propter opportunos & necessarios ecclesiæ usus, fuisse translatos, nomina eorum qui translati fuerint, hoc loco citabo. Perigenes ecclesiæ Patrensis designatus fuit episcopus. Quem ubi populus illius urbis eum repudiauerat, Episcopus Romanus mandauit, ut Episcopo Corinthi Metropolis iam mortuo, in sede episcopali illius urbis collocaretur: cui ecclesiæ reliquo vitæ spatio præfuit. Gregorius etiam Nazianzenus primum Sasimorum urbis Cappadociæ episcopatum gessit: deinde ecclesiæ Nazianzenæ episcopus factus est. Meletius porro primum ecclesiæ Sebastiensis episcopatu fungebatur: postea episcopatu Antiochiae procurauit. Adde his Dositheum Seleucia episcopum, quem Alexander Antiochiae episcopus Tarsum Siliciae traduxit. Quid Berentium commemorem, qui primum Arcorum urbis Phœniciae episcopatum administrauit, post illud Tyrum translatus est. Quid dicam de Ioanne, qui Gordo ciuitate Lydiæ Proconeum translatus, ibi rexit ecclesiam. His accedit Palladius, qui Helenopolis Aspunem, & Alexander, qui ab Helenopolis quoq; Adrianos, & Theophilus Apnea urbe Asia Eudoxopolim, quæ olim Salabria dicebatur, translatus fuit. Polycarpus præterea his annumeretur, qui Sexantapristis ciuitate Myssæ, Nicopolim urbem Thraciæ, & Hierophilus qui Trapezupoli Phrygiæ, Plotinopolim Thraciæ, & Optimus, qui Agdamia Phrygiæ Antiochiæ Pisidiæ, & Syluanus, qui Philippi Thraciæ Troadem traductus fuit. Sed satis multos hoc loco recensuimus, qui à suis ipsorum ciuitatibus, ad alias translati fuerunt.

De Siluano episcopo, qui Philippi Troadem translatus erat.

CAP. XXXVI.

Am verò de Siluano, quem Philippi urbe Thraciæ Troadem translatum dixi, nō incommodū arbitror pauca commemorare . Siluanus primum in Troili Sophistæ schola Rheticam didicit. Qui quoniā religionē Christianam diligenter excolere & monasticum vitæ genus exercere nitebatur, pallium Philosophicum gestare noluit . Postea

AA Atticus